

Ryttylä 19.5.2009
Matti Väisänen

**PASTORI
JYRKI KULLERVO ANTTISEN
VIRKAAN ASETTAMINEN
Oulussa
24.05.2009**

Kristuksessa rakas veljemme Jyrki Anttinen ja läsnä oleva seurakunta, tervehdin teitä Efesolaiskirjeen neljännessä luvussa olevilla apostoli Paavalin sanoilla:

1. Niin kehotan siis minä, joka olen vankina Herrassa, teitä vaeltamaan, niin kuin saamanne kutsumuksen arvo vaatii, 2. kaikessa nöyryydessä ja hiljaisuudessa ja pitkämielisyydessä kärsien toinen toistanne rakkaudessa 3. ja pyrkien säilyttämään hengen yhteyden rauhan yhdyssi-teellä: 4. yksi ruumis ja yksi Henki, niin kuin te olette kutsututkin yhteen ja samaan toivoon, jonka te kutsumuksessanne saitte; 5. yksi Herra, yksi usko, yksi kaste; 6. yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien ja kaikkien kautta ja kaikissa. (Ef 4:1–6)

Suomen Luther-säätiötä eli sitä yhteisöä, jonka palvelukseen Jyrki Anttinen tänään asetetaan, – joskin osatoimisenä – on kirkkomme johdon taholta arvosteltu hengellisen yhteyden rikkomisesta kirkossamme. Syytös on vakava.

Yleensä kristillisissä kirkkoissa ollaan yksimielisiä siitä, että Jumala on tarkoittanut kristillisen kirkon yhdeksi. Me tunnustamme Apostolisessa uskontunnustuksessa uskomamme "pyhän yhteisen seurakunnan" ja "pyhain yhteyden". Siksi kirkon tulisi myös olla yksi. Kaikki lienevät samaa mieltä siitäkin, että kristillisen kirkon pirstoutuminen on synnin seurausta ja murheellinen asia. Lisäksi jakautunut ja eripurainen kirkko on loukkaus maailmalle. Tähän saakka kaikki ovat yksimielisiä. Mutta sitten ajatukset eriytyvät: Ollaan eri mieltä ensiksikin siitä perustasta, jolla yhteys saavutetaan ja toiseksi siitä, miten yhteys säilytetään. Myös ajatusten kirjo yhteyden puuttumisen seurauksista on melkoinen.

Tässä juhlahetkessä esitän muutaman ajatuksen kuulemamme Ef-kirjeen kohdan perusteella siitä, miten apostoli Paavalin mukaan *hengellinen yhteys kristillisessä kirkossa säilytetään*.

Efesolaiskirjeen alkupuolisko (luvut 1–3) käsittelee seurakunnan asemaa. Siinä kerrotaan, miten Jumala on luonut seurakunnan, Kristuksen ruumiin. Jakso päättyy ”Aameneen” (Ef 3:21). Tämän jälkeen seuraa seurakunnan vaellusta käsittelevä osa (Ef 4–6), jossa kerrotaan, miten uskovien olisi vaellettava, jotta yhteys Herraan ja toinen toisiinsa kirkossa säilyisi. Paavali antaa kaksi neuvoa yhteyden säilyttämiseksi: 1) *totuudessa pysymisen* ja 2) *rakkaudessa vaeltamisen* (Ef 4:2–3 ja 15):

1. Totuudessa pysyminen

Tarkastelemme ensin totuudessa pysymistä. Paavali kutsuu totuutta *rauhan yhdyssiteeksi*. Kristittyjen yhteyden säilyminen riippuu siis ensikin siitä, sitooko heitä yhteen yksimielisyys seuraavissa totuuksissa.

1.1. ”Yksi ruumis”

Ensimmäisenä hengellisen yhteyden säilymisen edellytyksenä Paavali mainitsee pitäytymisen raamatulliseen näkemykseen *seurakunnasta* eli *kirkosta*. Kirkkomme Tunnustuskirjat määrittelevät kristillisen kirkon seuraavasti: ”*Kirkko on pyhien yhteisö, jossa evankeliumi puhtaasti julistetaan ja sakramentit oikein toimitetaan*” (Tk, 54). Luther puhuu Kristuksen kirkon seitsemästä tunte-merkistä, jotka ovat: Jumalan sana, kaste, ehtoollinen, avaintenvalta, kirkon virka, julkinen rukous ja pyhä risti eli kärsiminen Kristuksen tähden.

Kirkkokysymyksessä käydään meidän aikanamme kovaa taistelua, sillä kirkkomme on itse rikkonut yhteytensä Kristuksen kirkkoon uudistamalla kirkkoamme Kristuksen asetuksesta ja Raamatusta luopumalla. Samalla kirkkomme on maallista oikeuslaitosta työrukkasenaan käyttäen kriminalisoinut ne, jotka kirkossamme haluavat pitää Raamatusta ja sen mukaisesta kirkkomme tunnustuksesta kiinni. Kirkossamme eletään uutta valtiokirkollisuuden ja Kalajoen käräjien aikaa, jossa regimentit, maallinen ja hengellinen hallinta, ovat menneet pahasti sekaisin.

1.2. ”Yksi Henki”

Hengellisen yhteyden ja yhteistyön onnistumisen edellytyksiin kuuluu Paavalin mukaan yksimielisyys myös *Pyhän Hengen teologiassa*.

Tämän tähden esimerkiksi yhteistyö useimpien ns. vapaisiin suuntiin kuuluvien ja luterilaisten välillä ei koituisi rakentavaksi, vaan jatkuvaa erimielisyyttä aiheuttavaksi yritykseksi. Niin sanotut vapaat suunnat ovat omaksuneet Suomessa helluntailiikkeen epäraamatullisen henkikasteopin, jonka mukaan kristittyjen täytyy uudestisyntymisen eli Pyhän Hengen saamisen jälkeen saada ns. henkikaste, joka on muka samalla Pyhän Hengen antama vihkimys ja valtuutus Jumalan valtakunnan työhön. Asia ei ole näin, vaan Raamatussa Hengellä kastaminen viittaa Pyhän Hengen saamiseen kasteessa.

1.3. ”Yksi toivo”

Myös uskovan *taivastoivo* eli *oppi ylösnousemuksesta ja iankaikkisesta elämästä* on asia, joka kuuluu hengellisen yhteyden ja yhteistyön edellytyksiin.

1.4. ”Yksi Herra”

Kristologia, kysymys *Jeesuksen persoonasta, hänen jumaluudestaan ja ihmisyydestään*, on Jumalan pelastusilmoituksen ydintä. Raamatun ilmoituksesta poikkeaminen tällä kohdalla turmelee koko Jumalan pelastussanomaa ja rikkoo yhteyden ei vain ihmisten kesken, vaan myös Jumalan ja Kristuksen kanssa, ja johtaa koko kristinuskon ulkopuolelle. Näin on käynyt esim. Jehovan todistajille ja mormoneille, selvät esimerkit mainitakseni.

1.5. ”Yksi usko”

Usko Raamatun todistukseen *Jeesuksen Kristuksen sovittuustyöstä ja uskonvanhurskaudesta* syntisen pelastukseksi kuuluvat ehdottomasti hengellisen yhteyden edellytyksiin. Tämän tähden raamatullisilla kristityillä ei voi olla hengen yhteyttä esim. sellaisten roomalais- ja kreikkalaiskatolisten kanssa, jotka pitävät kiinni kirkkonsa virallisesta synergistisestä vanhurskauttamisopista. Jumala on nimittäin luvannut vanhurskauttaa ihmisen yksin armosta, yksin Kristuksen tähden, yksin uskon kautta ilman omia ansioitamme

1.6. ”Yksi kaste”

On vain yksi oikea *kastenäkemys*. Hengellisen yhteyden edellytyksiin kuuluu Raamatun seuraaminen myös kasteologiassa. Tästä syystä yhteys ns. uskovien kasteen kannalla olevien kanssa on ennakolta tuomittu epäonnistumaan. He kun kieltävät kasteen Jumalan armon ja pelastuksen välineenä, vaikka Raamattu selvästi sanoo, että kaste tapahtuu syntien anteeksisaamiseksi ja pelastaa ne, jotka uskovat (Apt 2:38 ja 1Pt 3:21). Raamatussa kaste on Jumalan teko ihmiselle; heillä se on ihmisen teko, tunnustustoimi Jumalalle.

1.7. ”Yksi Jumala ja kaikkien Isä”

Oppi yhdestä kaikkivaltiaasta Jumalasta kaiken Luojana ja Isänä on mainittu Ef 4. luvussa viimeisenä hengellisen yhteyden edellytyksenä. Feministien puheet äiti Jumalas-

ta ja ekumeenisten uskontunnustusten muuttamisesta sen mukaisesti johtavat suoraan kristinuskon ulkopuolelle.

Yhteenvetona tähän asti anotusta totean, että sana ”yksi” toistuu kyseisessä Ef-kirjeen kohdassa *seitsemän kertaa*. Ei liene sattuma, että hengen yhteyden säilymisen edellytyksenä mainitaan seitsemän totuutta. Seitsemän on Raamatussa täydellisyyden luku. En tiedä, mitä kaikkea tästä olisi pääteltävissä, mutta yksi on ainakin varmaa: Jos me pyrimme rakentamaan kristittyjen yhteyttä minkä tahansa edellä mainitun seitsemän totuuden kustannuksella, silloin me edistämme yhteyden sijasta hajaannusta ja vaarannamme oman taivasmatkamme.

Jatkossa Paavali kertoo, kuinka Jumala on antanut ”*seurakuntavirat*” sitä varten, että uskovat kasvaisivat Kristuksen tuntemisessa täyteen miehuuteen eikä heitä viskeltäisi kaikissa opintuulissa ja eksytyksissä, vaan heistä tulisi hajottajien sijasta Kristuksen kirkon rakentajia. (Ef 4:11–14.) Tämän hetken järkyttävyyks kirkossamme on siinä, että monista sen johtajista on tullut eksyttäjiä, susia Kristuksen laumalle.

2. Vaeltaminen rakkaudessa

Kristittyjen yhteyden säilymiseksi Paavali antoi *kaksi neuvoa*. Totuudessa pysymisen lisäksi hän kehotti *vaeltamaan myös rakkaudessa*: ”Että me totuutta noudattaen *rakkaudessa* kaikin tavoin kasvaisimme häneen, joka on pää, Kristus” (Ef 4:15).

Rakkautemme tai rakkaudettomuutemme tulee usein näkyviin juuri siinä tavassa, jolla me pidämme totuudesta kiinni. Saamme käsityksen *omassatunnossamme* siitä, minkä verran rakkaudella on meissä sijaa, jos luemme 1 Kr 13. luvussa olevan rakkauden määritelmän itseemme soveltaen minä-muodossa. Kokeillaanpa:

4. Minä olen kärsivällinen, minä olen lempeä. Minä en kadehdi, en kersku, en pöyhkeile, 5. en käyttäydy sopimattomasti, en etsi omaa etuani, en katkeroidu, en muistele kärsimääni pahaa, 6. en iloitse vääryydestä vaan iloitsen totuuden voittaessa. 7. Kaiken minä kestäen, kaikessa minä uskon, kaikessa minä toivon, kaiken minä kärsin. (1 Kr 13:4–7.)

Tämä on jokapäiväisessä parannuksessa elämisen paikka. Ef-kirjeen neuvo rakkaudettomuuteemme onkin se, että täytyisimme Pyhällä Hengellä (Ef 5:18).

Yhteenvetona kaikesta edellä sanotusta: Kolmiyhteinen Jumala on *totuus* (Jh 14:6)) ja *rakkaus* (1 Jh 4:8). Hän on niiden ruumiillistuma. Hänessä ne ovat tasapainossa. Kristitylle näiden toteuttaminen tuottaa kuitenkin vaikeuksia. ”Sekä että” tilalle tulee usein ”joko tai”.

Totuus ilman rakkautta tai totuuden korostaminen rakkauden kustannuksella vie yksipuoliseen oikeaoppisuuteen, objektivismiin ja hengelliseen kovuuteen.

Rakkaus ilman totuutta tai rakkauden korostaminen totuuden kustannuksella vie ihmiskeskeisyyteen, subjekti-

vismiin, joko hurmahenkiseen tai liberaaliseen, järjen hurmahenkisyyteen.

Näissä kahdessa, totuudessa ja rakkaudessa, on jokaisella pastorilla yllin kyllin työtä sekä omassa että seurakuntalaisten elämässä

Päätös

Lopuksi: Veljemme Kristuksessa, *Jyrki Anttinen*, asetamme sinut tänään pyhään virkaan, jossa keskeisimpänä tehtävänäsi on auttaa Jumalan sanan, lain ja evankeliumin, julistamisessa ihmisille sekä yksityisesti että saarnaamalla julkisesti Kristuksesta Jeesuksesta meidän Herrastamme täällä Oulun Timoteus-seurakunnassa ja minne ikinä Pyhä Henki sinut ja perheesi johtaakaan. Tehtäväsi on Jumalan lasten ruokkimista ja hoitamista Jumalan sanalla niin, että myös he olisivat valmiita palveluksen työhön Kristuksen ruumiin rakentamiseen.

Täällä diasporassa muukalaisina kokoontuvat Jumalan lapset, kohottakaa katseenne rohkeasti rukouksessa suuren Vapahtajan puoleen. Kantakaa Jyrki-pastoria ja hänen perhettään päivittäin esirukouksissanne ja tukekaa häntä kaikin tavoin, niin että hän uskollisesti ja iloisin mielin voisi toimia Jumalan sanansaattajana keskellänne, se on: saarnata sanaa ja hoitaa sakramentteja Kristuksen asetuksen mukaisesti ja niin täyttää sen viran, johon hänet nyt asetetaan.

Aamen.